

TUNTOSARVI

Nro 41 1986

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 41/86
12. vuosikerta

JULKAISIJA

Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen

TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE

Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90) 77041/227

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	1
Kuurosokeiden kuntoutusohjaus ja sopeutumisvalmennus osa II	2
Lukijan palsta	6
Ajankohtaista	12
Ilmoitus	16

TUNTOSARVI

14.11.1986

Pääkirjoitus

Keskustelu tulkin asemasta on tuonut Tuntosarve toimitukseen paljon lukijapostia. Tässä numerossa julkaisemme vielä Ossi Rajalan mielipiteen. Aivan kaikkia mielipiteitä ei lehti voi julkaista. Älkää silti lannistuko, vaan kirjoitelkaa edelleen. Mitä enemmän lukijoiden juttuja ja mielipiteitä toimituksella on käytössä sitä enemmän lehdestä tulee kuurosokeiden »onlehti».

Kirjoitellaan.

Kuurosokeiden kuntoutusohjaus ja sopeutumisvalmennus osa II

Yhteistyökurssi

Näkövammaisten Keskusliitto järjestää kuurosokeiden peruskurssin näkövammaisten perustaitojen opetteluksi.

Kuulonhuoltoliitto järjestää vaikeasti näkövammaisille kuulokojeen käyttäjille kurssin, missä annetaan opetusta mm. kuulokojeen- ja kuulovammaisten apuvälineiden käytössä.

Yhteistyökurssien suunnittelussa ja järjestämisessä annetaan asiantuntija-apua, koulutetaan kurssipaikan henkilökuntaa kuurosokeutta koskevissa kysymyksissä.

Leiritoiminta

Leiritoiminta liittyy läheisesti kuntoutustoimintaan. Se onkin nähtävä ylläpitävänä jatkokuntoutuksena. Leirillä tarjoutuu mahdollisuus käyttää opittuja taitoja, löytää uusia kontakteja, saada virikkeitä usein hyvinkin eristyneisiin ja tapahtumaköyhiin elämänolosuhteisiin. Leireillä pyritään myös jakamaan tietoa erilaisista ajankohtaisista asioista.

Aluesihteerit osallistuu vain osaan leireistä. Leirien suunnittelussa ja järjestämisessä tuo aluesihteerit asiantuntemustaan.

Vuosittain toistuvia leirejä ovat: perhe-, hiihto-, askartelu-, hengellinen leiri sekä teemoittain vaihtelevia

luovatoiminta-, pujottelu- ja patikkaleirejä.

Kuurosokean kuntoutus on jatkuvaa. Yksi kurssi tai leiri ei riitä. Osallistumisen mahdollisuus tulisi olla toistuvaa. Kuurosokea tarvitsee kaikenlaista aktivoimista ja kokemusten antamista. Virkistysleirit tukevat muuta kuntoutusta. Kaikki toiminta tähtää yksinäisyyden ja eristäytyneisyyden murtamiseen. Ilman kuntoutusta ja toimintaa hän taantuu. Jatkuvan kuntoutuksen avulla säilyy kuurosokean mahdollisuus suurempaan itsenäisyyteen. Laitoshoidossa ollessaankin kuurosokea tarvitsee vaihtelua, virikkeitä, erilaista toimintaa ja kokemista. Laitoksessa kuurosokea on helpposti yksin, koska kanssaihmiset harvoin osaavat kommunikoida ja henkilökunnalla on rajoitetusti aikaa.

Kuulonäkövammaisten lasten kuntoutusohjaus ja sopeutumisvalmennus

Kuulonäkövammisten lasten kuntoutuspalveluja antaa Kuulonäkövammaisten lasten kuntoutuskeskus Jyväskylässä. Keskuksessa työskentelee johtaja, psykologi, sosiaalityöntekijä, erityisopettaja, toimintaterapeutti sekä 4 hoitajaa. Keskuksen henkilökunta tekee kuntoutusohjaustyötä ja järjestää sopeutumisvalmennuskursseja. Keskus toimii kuulonäkövammaistiedon resurssikeskuksena. Henkilökunta antaa konsultti- ja koulutusapua lähikasvattajille pyrkien edistämään kuulonäkövammisen lapsen kokonaiskehitystä.

Kuntoutustyö tapahtuu yhteistyössä keskussairaalan ja muun hoitavan tahon kanssa. Monesti lapsen ovat alkuun jonkun toisen järjestön kirjoissa.

Kurssitoiminta

Pitkät kuntoutusjaksot kestävät n. 2 kuukautta. Ne on tarkoitettu kommunikaatiota vaille oleville lapsille. Lasten toimintataso on usein huono ja kuntoutustarve suuri. Jaksojen alussa ja lopussa ovat lasten perheet ja lähikuntouttajat mukana tietoa ja koulutusta saamassa.

Kuntoutusjaksolla pyritään tekemään toiminnallinen diagnoosi sekä antamaan lapselle jokin tapa kommunikoida sekä pyritään luomaan lapselle hyvä kuntoutusilmapiiri ja edellytykset mahdollisimman hyvään kehitykseen.

Perhekurssit kestävät 5 vrk:ta ja niille osallistuvat perheet kokonaisuudessaan. Ohjelma koostuu luennoista, psykologin ja sosiaalityöntekijän ryhmäistunnoista, apuvälineneuvonnasta, perheiden vuorovaikutuksesta jne. Kurssit ovat tukea antavia ja niillä pyritään selvittämään kunkin perheen omat voimavarat.

Nuorten kesäkurssit on tarkoitettu kommunikaatiota hallitseville koululaisille. Ne kestävät 5 vrk:ta. Kursien tarkoituksena on nuorten itsenäistymisen tukeminen ja minäkuvan muodostaminen sekä ryhmään kuulumisen selvittäminen.

Erikoiskursseja kuulonäkövammaisten lasten kanssa työskenteleville järjestää keskus tarepeen mukaan esim. terveydenhoitajille, opettajille, lastenhoitohenkilökunnalle, laitoshoitohenkilökunnalle, jossa lapsi on hoidettavana (esim. kehitysvammalaitos).

Kuntoutusohjaus

Lasten keskuksen henkilökunta tekee kuntoutusohjaustyötä lapsen kotona tai laitoksessa. Ennen ja jälkeen kurssien tehdään kotikäyntejä ja perheisiin pyritään pitämään kiinteä yhteys. Kotiohjauksessa korostuu perhekeskeisyys. Koko perhe ja lähiympäristö yritetään saada aktiivisesti mukaan. Paikallisten palvelujen kanssa toimitaan yhteistyössä riittävien tuki ym. palvelujen järjestämiseksi. Erityisesti kiinnitetään huomiota kommunikoinnin, liikkumisen ja ADL-taitojen sekä itsenäisyyden opetukseen. Apuvälinetilanne pyritään selvittämään ja tarkistamaan tarvittaessa.

Kuurosokean pitkäaikainen kuntoutus ja ammattikoulutus

Näkövammaisten ammattikoululla Espoossa on oma kuurosokeiden jaosto. Ammattikoulu toimii ammattikasvatushallituksen alaisena. Opetusaika vaihtelee 1-4 vuoteen kuurosokean yksilöllisestä tarpeesta riippuen. Vähemmän kuntoutusta saaneilla on alkuvaiheessa kuntouttavia aineita ja perustaitojen opiskelua kuten kommunikaation ja päivittäisiin toimintoihin liittyvää. Enemmän kuntoutusta saaneiden kohdalla voidaan lähteä toteuttamaan myös ammatillisia tavoitteita. Kuurosokeita on valmistunut kudonta-, harjatyö-, korityö- ja verhoilijalinjalta sekä hierojiksi.

Terhi Pikkujämsä

Lukijan palsta

Neuvoo ja ohjaa

Puheenjohtajan palstan aiheena oli varsin mielenkiintoinen asia. Siinä sanottiin tulkkiä apuvälineeksi. Tämänlaatuinen käsitysvertailu on tyhmyyden huippu. Tulkki on samanaikaisesti tulkki ja opas. Ne jotka kommunikoivat muulla tavoin kuin viittomalla ovat opastulkkeja. Apuväline taas on tavara, joko tekninen tai tavallinen. Miten on mahdollista tulla toimeen jos tulkki ei neuvo. On lukemattomia asioita joita neuvotaan. Jos esimerkiksi kysyn tulkilta mihin kirjoitan nimeni tuohon kaavakkeeseen, sekin on neuvomista. Tulkki ohjaa myös kun lähdän liikkeelle. Ohjaa-sana on varsin laajaselitteinen. Silloin kun minä taas päätän toteuttaa jonkin tärkeän asian, olipa se sitten mikä hyvänsä oma asia, niin minä tilaan tulkin ja hoidan asiani itse. Ei siihen aluesihteeriä jäädä odottelemaan. Eihän ne yksinkertaisesti kerkiä nykyisellä systeemillä mitenkään niin nopeasti kuin pitäisi. Joten oma apu on paras apu tulkin kanssa ja sillä selvä.

Jos haen kuntoutusta, sen voi järjestää aluesihteeri jottei tarvitse itse käydä heti lääkäreillä ym. kyselemässä kuntoutusta. Vielä puuttuisin Valtava-asiaan. Ennen lakia oli monet vammaiset yhdistysten armoilla. Nyt sen sijaan on pääsy kuntoutukseen tasaisempaa kuin ennen. Lisäksi ennen haalittiin kaikki mahdollinen roina vaikka ei lainkaan olisi tarvittu. Nyt sen

sijaan alkaa »järki päässä», ei enää haalita siinä määrin turhaa tavaraa vaan se mikä on tarpeen. Ennen piti paristotkin tilata sieltä mistä päätöksenkin sai. Nyne saa oman kunnan optikolta. Itse kyllä ostan ne selvällä rahalla en päätöksellä. Parempihan se on ette yhteiskunnan antamia rahoja käytetä kaikenlaisiin hummelihommiin vaan käytetään järkevästi juuri niille joille ne kuuluukin. Ikävä kyllä vielä vain osataan monella taholla olla kieroja nykyaikana. Jos yrittää opikotta vanhan sananlaskun »rehellisyys maan perii» niin huomaa että se oppi menee varsin köyhään maaperään. Mitä jää jäljelle tästä. Ainakin rehelliset tulkijoiden suhteen en voi kuin kiitellä. Aina valmiina kuin partiolainen. Ainakaan minun ei ole tarvinnut narista tulkista. Olen hyvin tyytyväinen. Kun he pukeutuva he tekevät sen niin kuin parhaaksi näkevät. minähä en tulkitse tai kommunikoi vaatteiden tai korvakorujen kanssa vaan tulkin käsien ja äänen kanssa. Onhan tietenkin tumma tasta käsille hyvä, mutta ei aina. Jos luetaan huulioliikkeitä niin ei korvakorut ole ainakaan vielä olleet kellään suupielissä, joten ei ne ainakaan häiritse.

Kyllä tulkit itse parhaiten tietävät mitä päälleen laittavat, ei heitä tarvitse siinä suhteessa neuvoa. Eivät he ole mitään tyhmeliinejä vaan älykkäitä ihmisiä siinä missä muutkin ja varmasti hyviä makutuomareita jos ostaa uusia vaatteita ilman aviopuolisoa etenkin niille jotka eivät näe hyvin tai ollenkaan.

Näin lopuksi sanoisin, että vaikka tunnen paljon tulkkeja en voi yhtäkään heistä moittia. He eivät ole

oleet minulle apuväline, vaan tulkki, niin kuin sen tulee ollakin. He voivat toisinaan olla myös ystäviä aivan kuten tukihenkilötkin, tai kuurosokeat joita minulla on hyvinä ystävinä mahdottoman paljon ympäri Suomea.

Siispä terveisin ja hyvää jatkoa

Ossi Rajala

Vastinetta Pirkolle

Minulla on kokemuksia erilaisista tulkkien käytöstä. Ja siksi tiedän mistä puhun. Luulenpa Pirkko hyvä, että sinulla ei ole tarpeeksi tietoja näistäkään. Koskapa vastaat pintapuolisesti ei sinunkaan kirjoituksesi paljoakaan selvitä. Tulkki ei ole apuväline hän on ihminen. Esimerkiksi ulkomaille ihmisryhmälle tulee matkatoimiston puolesta tulkkiopas ei siis mikään apuväline. Minusta se on halveksuttava nimi. Tulkki ei ole mikään tavara merkki. Vaan elävä ihminen. Katson myöskin asiaksi, että kuurosokeille kuuluu osaava ohjaajatulkki. Kuurosokean tarpeet ovat suuremmat olenhan itsekkin siinä tilanteessa, sitä ei vaan voi muut aavistaa. Ohjaavat kuurosokeiden tulkit ovat vastuussa päivin ja jopa öinkin. Tuskinpa monikaan tulkki uskaltaa nukkua leireillä ja matkoilla kunnollisia yöunia, pelosta, että jotakin saattuu yön aikana. Ja nämä tulkit ovat varmasti ammattitaitoisia ja oikeita tulkki-ihmisiä ammateissaan.

Ei voi olla samanvertaisesti palkattuita muitten tulkkien kanssa. Toiset, jotka vain tulkkavat eikä sitten

muuta. Ja näitä tulkkveja on sekalainen määrä ja monella eritavoilla työskenteleviä. Saat vain odottaa ja arvata minkälaisen tulkin välittäjä eteesi lähettää. Vaikka nimenomaan neuvottelet etukäteen, onko tässä mieltä. Jos et ymmärrä tätä tulkin viitontaa voitko samantien poistaa hänet paikalta, löytyykö sinulla itselläsi sisu siihen sanomalla saat lähteä en ymmärrä sinua kiität kohteliaasti ja olet muutenkin hienotunteinen häntä kohtaan. Tämä minusta on teeskentelyä ja ironista menettelyä. Kiitos ei sovi minun luonteeseeni. Tulkkivälityksessä pitäisi olla itsestään selvä, että he ovat työnantajia ja huolehtivat siistä, että kaikki toimii.

Myös kursseilla opetetut asiat ja ohjeet tulisi noudattaa ja tulkkipalvelun pitäisi valvoa näitä asioita. Mutta pidän tärkeänä, että meistä pitäisi antaa paremmat tiedot heille. Katsoisin tämän aluesihteerin tehtäväksi, mutta ei tulkkien valinnan sen teemme itse ja aluesihteerin myös valvoa, että näitä noudatetaan. Kuuroutunut vaikeasti näkövammaisen käyttää vielä hyväksi sen näön joka hänellä on jäljellä. Näin on minulle sanottu. Ensimmäinen opetus on huuliosta lukeminen. Ja sitä olen saanut 50 tuntia ja vasta sen jälkeen jatkuu viitonta käsillä opiskelu, mutta keskustelen täysin kuurosokean kanssa kädestä käteen ei tuota sekään ongelmaa, mutta itselleni en vielä tarvitse tätä tapaa ilmassa viittominen riittää toistaiseksi. Erminä ole ainoa tässä elämässä, vaan eteen tulee vielä monta tällaista, kun minä olen. Vaikea tilanne tiedon puutetta on vielä paljon.

Edellä kerrotun perusteella voitte arvioida, ette

kaikki tulkit voi olla samanvertaisesti palkattuja. Heitä on monenlaisia tulkkeja on kuurosokeitten tulkkeja sekä ohjaajatulkkeja tässä näitä aluksi yksi puuttuu vielä huvitulkit. Pirkko kirjoitti, että joillakin pitää olla erilainen vaatetus missä kädenliikkeet näkyisivät paremmin mutta parempi ehdotus minusta olisi mukavampaa jos kaikilla olisi samanlaiset työskentelyvaatteen. Tumma kaapu koko tai edustakaapu, tai pusero siinä sitten kaikille merkki rintaan nimellä varustettu ja mikä tulkit on kuurosokeiden tai kuurojen tulkit ja niin edes päin. Mutta tämä kaikki on vielä uutta ehkä koulutustakin on vielä jatkettava oppiakseen tuntemaan meidät kaikki ja meidän tarpeet. Mutta onhan monissa työpaikoissa jopa pakolliset työskentelyvaatteen erikseen ja monissa ammateissa virkapuvut myös matkatoimiston tukki oppailla miksei sitten meidän tulkeille.

Millainen on sitten hyvä tulkit niinpä niin sen kai me itsekkin tiedämme, että hän on ihminen eikä eläin eikä tavara. Niinkuin annoin ymmärtää. Sairaudelle ei tietenkään mitään voi. On tilanteita johon on pakko löytää tilalle toinen. Raastupaan meno, lääkäriin, hautajaisiin, häihin, ulkomaanmatkat, kotimaanmatkat ja niin edespäin. Sakon raastuvassa uhalla minunkin oli oltava paikalla puhumassa vammaisuudestani huolimatta. Mikäs sitten eteen jos nämä on maksettu ja tilattu, kuka vastaa ja mistä, jos tulkit peruuttaa ja välitys ilmoittaa siitä puoli tuntia ennen lähtöä mistäs itse hoitaa tulkin tilalle enää. Näin on minulle myös sattunut, mutta tässä on ollut kerhotoiminta vain kysymyksessä.

Tulkkien palvelunvälitys jos on tulkkien työnantaja ottaa myös vastuun kantamisesta. Minun mielestä jos tulkit sairastuu ja peruuttaa olisi ehdoton näyttää tulkki välitykseen jonkinlainen todistus aina en minäkään voi uskoa koskapa mullekin on tullut peruutuksia kolme kertaa peräjälkeen. Kyllä usko ja luottamus menee. Tulee mieleen alettiinkohan boikotoimaan Yhtä ja kaikki ei se minua kiusaa. Olen tässä elämänsäni mennyt kovalla sisullani läpi tulen ja veden eikä jarruja ole vieläkään päälle laitettu. Sillä minä puhkur tarmoa ja kovasti. Asiat on pakko selostaa perusteellisesti että ne luistavat paremmin. Minä pidän ehtona että en mene sanomaan suoraan tulkin puutteista ni mittäin tulkitte, vaan sille työntantajille joille katsotaan kuuluvan. Säilyttääkseen tulkittein hyvät suhteet Väärinkäsityksiä on tullut ja varmaan niitä tulee ole maankin.

Sillä itsekkin olen vielä oppilas ja aivan vauvan tosi suissa vielä. Mutta minä pidän tulkeista kovasti ja haluan auttaa ymmärtämään, meitä on monenlaisia ja monta mieltä ja joitten kanssa on vaikea tulla toimeen. Aistivammaisilla on voinut ajanmyötä vammautua hermotkin. Vaihtakaapa osaa meidän kanssamme.

Ihminen ei hauku vaan koirat. Siis hellyyttä ja rakkautta molemmiin puolin ja ennenkaikkea ymmärtämystä. Sitä me ihmiset kaikki kaipaamme tässä kovassa elämäntaistelussa että jaksamme roolimm viedä loppuun saakka. Ihmisen elämä on taistelu täynnä. Tämä on hyvä muistaa, jos annat arvot itse

lesi niin anna arvo toisellekin.

Katson, että tulkin työ on myös kutsumustyötä. Raha ei saa ratkaista ja monelle vain sivuansio.

Meillä on oikeus nähdä asiat oikein. Meillä on oikeus ymmärtää asiat oikein. Meillä on oikeus valita ja vaatia hyvä ja ammattitaitoinen tulkki itsekullekin sopiva. Meillä on oikeus myös valituksiin. Näihin meillä pitää olla oikeus.

Teille kaikkea hyvää ja ymmärtämystä toivoen. Hymyilläään kun tavataan ja halataan myös.

Hilkka Kasurinen

AJANKOHTAISTA

Pohjois-Pohjanmaa puuhaa uutta sellu- ja paperitehdasta

Uutta sellutehdasta ja sen viereen paperitehdasta puuhataan Ouluun tai Pohjois-Pohjanmaan eteläosaan. Uutta laitosta perustellaan sillä, että alueella jää tulevaisuudessa käyttämättä runsaasti puuta. Uudet tehtaot maksaisivat noin kolme miljardia markkaa.

Innokkaimmin uutta tehdasta ovat ajaneet keskustapuolue, Oulun eteläpuolisten jokilaaksojen kunnat sekä maakunnalliset metsäjärjestöt. Lisää vauhtia puuhaajat saivat juuri julkaistusta selvityksestä jonka

julkaisi Pohjois-Pohjanmaan seutukaavaliitto. Seutukaavaliiton arvion mukaan puuta voidaan ensi vuosikymmenellä kerätä juuri Oulun läänissä niin paljon, että sitä riittää kaikille nykyisille ja uusillekin tehtaille.

Runsaimmin puuta, etenkin koivua ja mäntykuitupuuta, tulee tarjolle Pohjois-pohjanmaan jokilaaksossa, etupäässä yksityismetsistä. Siellä uhkaa jäädä 1,5 miljoonaa kuutiometriä puuta metsiin lahoamaan joka vuosi ensi vuosikymmenen lopulta lähtien. Puun tuotanto tulee näillä alueilla lisääntymään 1950-, 60- ja 70-luvuilla tehtyjen ojitusten ja maanparannustöiden ansiosta, ennusteessa sanotaan.

Turun kirkolliskokous hyväksyi naispappeuden

Lähes kolmekymmentä vuotta Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa kestänyt riita siitä voidaanko nainen vihkiä papiksi, päättyi 6.11. Tuolloin Turussa koolla ollut kirkolliskokous hyväksyi naispappeuden. Äänestysnumerot olivat 87 puolesta ja 21 vastaan.

Nimihuutoäänestyksessä esitystä vastusti Oulun piispa Olavi Rimpiläinen, viisi pappia ja 15 maallikkojäsentä. Eniten vastustajia oli Oulun hiippakunnasta ja myönteisimmin muutokseen suhtautuivat Turun arkkihiippakunnan ja Mikkelin hiippakunnan edustajat. Kokouksen kaikki naisedustajat puolsivat asiaa.

Naispappeus voi toteutua aikaisintaan vuoden 1988 alusta. Kirkolliskokouksessa kirkkolain muutosesitys lähtee opetusministeriöön ja sieltä edelleen hallituksen ja eduskunnan hyväksyttäväksi. Eduskunta voi

vain hylätä tai hyväksyä lainmuutoksen, se ei voi puuttua tässä tapauksessa lain sisältöön. Lain vahvistaa lopullisesti tasavallan presidentti.

Edellisen kerran naispappeudesta äänestettiin vuonna 1984. Tuolloin vastustajia oli niin paljon, ettei esitys mennyt läpi. Esityksen hyväksymiseen vadittiin kolmen neljäsosan enemmistö.

Kirkolliskokous hyväksyi myös ponsiesityksen, jossa todetaan, että myös naispappeuden torjijilla tulee edelleen olla kirkossa toiminnanvapaus ja mahdollisuus tulla vihityksi ja nimitetyksi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon eri virkoihin.

Aika teki tehtävänsä

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on yksi viimeisiä Euroopan luterilaisista kirkoista, joissa naispappeja ei vielä ole. Muissa pohjoismaissa heitä on ollut jo vuosikymmeniä. Englannin kirkossa naispappeus ei ole vielä toteutunut.

Naisten valtuuksia seurakuntien lehtoreina on vuosien varrella laajennettu. Kirkon saarnastuoliin naiset ovat saaneet nousta kirkkoherran luvalla. Naisen ja miehen suurin ero tavallisen seurakuntalaisen silmissä on ollut näihin aikoihin saakka siinä, että vain pappi, mies, on saanu kastaa, haudata ja vihkiä avioliittoon.

HOP:n nimi katosi

Helsingin Osakepankkia ei enää ole. HOP yhdistettiin Yhdyspankkiin tämän kuun alusta lukien. HOP:n konttoreista tuli SYP:n konttoreita ja pankin työntekijät siir-

tyivät Yhdyspankin palvelukseen.

Suurin osa HOP:n entisistä konttoreista jatkaa SYP:n nimen alla vanhoissa paikoissaan. Noin kaksikymmentä konttoria kuitenkin lakkautetaan ja niiden toiminnant siirtyvät SYP:n konttoreihin.

SYP:stä tuli HOP:n omistaja tasan vuosi sitten. Pankin loppu alkoi jo vuonna 1984, jolloin se sai lähes 50 miljoonan markan tappiot valuuttakeinottelustaan.

Hallituksella vielä 40 lakiesitystä eduskuntaan

Eduskunta saa hallitukselta vielä nelisenkymmentä lakiesitystä käsiteltäväkseen ennen seuraavia eduskuntavaaleja. Esitysten joukossa ovat mm. lait turvavyöpakosta myös auton takapenkillä matkustaville ja takseissa matkustaville sekä liukkaan kelin ajokokeen sisällyttämisestä ajokorttivaatimuksiin.

Uutena lakina on eduskunnan käsittelyyn tulossa myös laki pienten lasten sanhempien työajan lyhentämisestä. Lain tarkoituksena on lyhentää alle viisivuotiaiden ja juuri koulunsa aloittaneiden lasten toisen vanhemman työaika kahdeksasta kuuteen tuntiin. Työnantajajärjestöt ovat vastustaneet lujasti uuden lain voimaantuloa.

AKT aikoo pysäyttää osan rekka-autoista bussilakon tueksi

Auto- ja kuljetusalan työntekijäliitto AKT aikoo pysäyttää osan tavaraliikenteestä, jos pääkaupunkiseudun bussilakkoa ei saada ratkaisua. Tukilakko alkaisi sunnuntaina 16.11. Lakko koskisi työnantajaliittoon kuu-

luvia kuljetusliikkeitä. Tämä merkitsisi, että että noin puolet kuorma- ja rekka-autoista pystähtyisi. Ajosta jäisi pois viitisen tuhatta kuljettajaa 360 yrityksessä. Tukilakon ulkopuolelle jäisivät mm. kauppojen ja teollisuuden omat kuljetukset sekä öljyautot.

AKT:hen kuuluvat helsinkiläiset satamamiehet ovat hekin harkinneet päivän mittaista lakkoa bussinkuljettajien tueksi. Satamaosaston toimikunta päättää lopullisesti mahdollisen tukilakon järjestämistä 16.11.

lakon sovittelu on myös aloitettu. Neuvotteluissa on edetty niin, että sovittaessa ovat nyt vain kuljettajien palkat ja niihin välittömästi liittyvät lisät. Aiemmin AKT vaati neuvotteluja myös mm. vuosiloma- ja työaika-asioita. Työtuomioistuimen mielestä AKT oli näissä vaatimuksissaan rikkonut aiemmin tekemänsä sopimuksen työnantajien kanssa.

Tätä kirjoitettaessa lakko on kestänyt jo kolme viikkoa.

Ilmoitus

Aluesihteerin Pirjo Rissanen sivuvastaanotto, osoitteessa Ilmarisenkatu 20, Jyväskylä, on 9.12.1986 klo 12.00-16.00.

Tampereen Kuurosokeiden kerho kokoontuu tiistaina 25.11.1986 klo 13.00 alkaen osoitteessa Kuninkaan-
katu 8 A/kerhohuone.

Tervetuloa!

Pirjo Rissanen
